

ZUSSEN ONTDEKKEN DAT ZE VERSCHILLENDE DONORVADER HEBBEN

‘Onze stamboom heeft nu twee

Eén drieling, twee vaders: Sophie, Bernhard en Stephanie Raeymaekers. ‘Wat wij zoeken is een stuk van onze identiteit: wie zijn wij?’ © Wim Kempnaers

De zussen Raeymaekers lijken niet echt op elkaar: de ene blond, de andere donker. ‘Ik dacht als kind dat ik misschien verwisseld was’, zegt Stephanie. Ze wisten al langer dat ze donorkinderen waren, maar zochten nu zekerheid via een DNA-test. ‘De puzzelstukken worden nog maar eens herschikt.’

VEERLE BEEL

BRUSSEL | Sophie en Stephanie Raeymaekers (37) vormen met hun broer Bernhard een drieling. Twaalf jaar geleden vernamen ze dat ze via donorinseminatie verwekt zijn. Begin deze maand leerden ze door een DNA-analyse dat ze niet van dezelfde donorvader afstammen: er moet bij de inseminatie dus een cocktail van donorsperma zijn gebruikt (zie blz. 3). Gisteren kregen ze met zekerheid te horen dat geen van hen door hun sociale vader is verwekt, want met die optie hielden ze ook nog even rekening. ‘Er worden dus twee onbekende takken aan de stamboom toegevoegd. We worden opgesplitst’, zegt Stephanie. Haar kinderen geven de traditionele schoolopdracht altijd meteen aan haar door: ‘Hier, mama, we moeten onze familiestamboom

opstellen, doe jij maar.’ Ze zucht: ‘Nu wordt het nog ingewikkelder!’

Liever waarheid dan leugen

Ik vind, nu ik de zussen samen zie – hun broer is met vakantie in het buitenland – dat ze toch wel een beetje op elkaar lijken. Iets in hun oogopslag en de manier waarop ze spreken. ‘Ja, we hebben natuurlijk wel dezelfde moeder’, zegt Sophie. ‘Die zekerheid hebben we.’

Steph wijst erop dat Sophie haar hele leven al ‘meer spieren wil kweken’, maar toch dun blijft. ‘Terwijl ik rond en sterker ben. We hebben een heel andere lichaamsbouw. We hadden vroeger ook nooit dezelfde vriendinnen, terwijl we toch op dezelfde school zaten.’

Tot hun beider verrassing is het Sophie die het buitenbeentje

onbekende takken'

'Het was een schok. Ik voelde me verdrietig, maar ik denk dat het vooral oud verdriet is dat weer boven kwam. Het verandert niets aan onze relatie'
SOPHIE RAEVMAEKERS

Blijkt te zijn. Stephanie is wel voor honderd procent verwant met hun broer Bernhard.

'Het was een schok', geeft Sophie toe. 'Ik voelde me verdrietig, maar ik denk dat het vooral oud verdriet is dat weer boven kwam. Het verandert niets aan onze relatie. We hebben een band door onze jeugd en door ons leven. We blijven zussen. Het nieuws brengt in ieder geval meer waarheid, en daar ben ik blij om. DNA liegt niet. Het is zoveel beter in waarheid te leven dan in een leugen.'

Een kwarteeuw lang leefden ze in zo'n leugen. Hun moeder raakte zwanger na donatinseminatie bij een Brusselse arts. Hun (sociale) vader, die onvruchtbaar bleek, betaalde met een cheque van 50.000 frank. 'Dat was véél geld in die tijd', zegt Steph.

Donoren waren toen veelal artsen of studenten in opleiding, die in alle anonimiteit een spermastaal doneerden. In hun geval werden meerdere stalen vermengd tot één 'spermacocktail', vermoedelijk om de kans op een zwangerschap te verhogen. Het werd desijds niet aan hun ouders verteld.

De ouders kregen van de arts trouwens het advies om hun kinderen ook niets te vertellen, een gangbare praktijk in die jaren. Het geheim woog loodzwaar. Hun vader - die ze nu enkel nog bij zijn voornaam noemen - bouwde niet echt een band op met de kinderen. 'Wij waren een voortdurende herinnering aan zijn onvruchtbaarheid. Hij vond dat erg moeilijk te vertellen', zegt Steph. 'Maar wij droegen de grootste last: wij voelden ons altijd afgewezen, maar wisten niet waarom. We hebben er ook niet om gevraagd.'

Broertje erbij

Drie jaar na hun geboorte kwam er tot leders verrassing nog een broer bij, middels een spontane zwangerschap. 'Hij was dan toch niet onvruchtbaar. Dat moet voor hem een mokerslag zijn geweest', denkt Steph. 'Hij voelde zich ver-raden door zijn vrouw en door de fertilitiseitsarts.'

De kinderen gingen op internaat, de ouders gingen uiteindelijk uit elkaar. Toen de drieling op hun 25ste van een familieid hoorde dat ze donorkinderen waren, reageerden ze niet alleen geschokt. 'We waren uiteindelijk blij dat we niet van hem waren', zegt Steph. 'Het nieuws kwam het hardst aan

bij onze jongste broer, die zich buitengesloten voelde.'

Sophie nuanceert: 'Ik was blij, maar tegelijk ook heel verdrietig. Ik ben toen toch twee weken mijn bed niet uitgekomen. Ik was tegelijk enorm opgelucht dat ik zijn heldte niet meer moest najagen. We zijn daar meteen mee gestopt. Hun vader verwijderde alle foto's waarop ze stonden. 'We mochten ook niet meer op bezoek bij onze grootmoeder, met wie we nocht-dans een hechte band hadden. Dat deed haar en ons veel pijn. We zijn voor hem geen deel meer van de familie.'

Ze bekemtonen dat ze niet op zoek zijn naar een andere vader. Steph: 'Hij die ons heeft opgevoed, blijft onze vader. Ik kan aanvarden dat hij dat biologisch niet is. Hij heeft zelf de genetische kaart getrokken door alle banden te verbreken.'

Sophie: 'Wat wij zoeken is een stuk van onze identiteit: wie zijn wij? We willen onszelf in een ander weerspiegeld zien. In mijn fantasie is mijn donor een fantasie-tische kerel, maar hij kan natuurlijk ook gewoon een voorbijganger zijn geweest.'

Vraagteken

Steph: 'Het blijft een groot vraagteken in ons leven. Een gemis dat niet tastbaar is, en daarom des te moeilijker. We hebben allebei kinderen. Zij hebben ook het recht om te weten.'

Sophie zegt dat haar twee dochters van 8 en 5 jaar er vaak naar vragen. 'Als ik dan nuchter en objectief probeer te blijven terwijl ik onze geschiedenis uitleg, komt mijn jongste toch altijd haar ar-

men om me heen slaan. Ze voelt aan dat het iets emotioneels is.'

Met de vzw Donorkinderen spant Steph zich overigens in om ook andere donorkinderen te helpen: 'Wij zijn maar het topje van de ijsberg. Laast werd ik door een moeder uitgenodigd om met haar achtjarige donordochter te babbelen. Het meisje wilde onder vier ogen met mij praten. Haar eerste vraag: waarom mag ik niet weten? Ik heb haar gezegd dat ik dat ook niet begrijp. Er zijn er zoveel die willen weten, en op een muur bot-sen. Zolang anonieme donatie de regel blijft in dit land, zal dit probleem nog toenemen.'

Jammer, vindt Sophie, want: 'Het is zo'n wonder om leven op aarde te zetten. Donorschap zou in fette echt iets moois kunnen zijn. Wat bij mij het ergste wringt, is dat het een industrie is geworden, die al 63 jaar lang alleen aan de kinderen van volwassene invult. Fertilitieksklinieken zijn supermarkten geworden: we vriezen een straatje uit en je hebt een kind - klaar! Ze staan niet stil bij de gevolgen: bij wat dit doet met die kinderen.'

Leugens en onwetendheid

Ook Steph is niet mals voor de fertilitiegsgeneeskunde: 'Ik ben al veel langer boos op hen, omdat ze niet malen om wat ze teweegbrengen bij de mensen die ze produceren en de gezinnen die erdoor gevormd worden. Het is een absurde wereld die we zo creëren, waarin kinderen in leugens en onwetendheid moeten opgroeien. Wat wij nu over onszelf ontdekt hebben, is de absurde kers op de taart.'

En nu? Ze weten het nog niet goed. Ze moeten nu elk naar hun eigen donor op zoek. De kans dat ze die vinden, is bijzonder klein. Sophie is nog niet zeker of ze dat ook wil. 'Misschien vind ik het fijner om hem in mijn fantasie die fantasische kerel te laten zijn.' En Steph? 'Ik zal altijd blijven zoeken in de hoop ooit te vinden of gevonden te worden. Ik blijf me ook verder inzetten om het donor-conceptiebeleid in ons land grondig te hervormen, zodat het niet meer ten koste van de kinderen gaat. Als ik anderen deze lijdens-weg kan besparen, is dat dan mijn grote bijdrage om van deze wereld een iets betere plek te maken.'

www.donorkinderen.com

'Hij zei dat hij een rijke vrouw had'

MILJOENENFRAUDE

Een Maserati, gefinancierd met kleingeld. © r

Patrick R. (49) was bediende bij parkeerbedrijf Apcoa. Toch maakte hij jarenlang grote sier met zijn peperdure Maserati en luxeestijfjes. Hij financierde zijn levensstijl met kleingeld uit parkeermeters.

BRUSSEL | 'Take me to Saint-Tropez' staat er op het fluogroene petje van Elis H. (45), de echtgenote van Patrick R. (49). De foto is genomen tijdens een van hun vele luxevakanties de voorbije jaren. Patrick R., directeur bij parkeerbedrijf Apcoa, nam zijn vrouw in zijn extravaganie Maserati maar al te graag mee naar mondaine bestemmingen. Geld genoeg.

Patrick R. stond al jarenlang bekend om zijn liederlijke levensstijl. Zijn buren wisten niet wat ze zagen toen hij zijn tuin voor zijn verjaardag ombouwde tot een grootse arena met di-podium en jacuzzi. Ze zagen ook bekend volk zoals Koen Wauters, Valerie De Booser, Kelly Praet en Garry Hagger de revue passerren. Patrick R. deed niets liever dan uitpakken met zijn geld. Merkwaardig, aangezien hij toch maar een doorsnee wedde verdienende. 'Hij zei ons altijd dat hij rijk getrouwd was', zegt Luc Verduyck, algemeen directeur van parkeerbedrijf Apcoa België. 'En dat hij grote erfenissen had gekregen. En dat hij geld opstreek van verschillende gronden. Maar nu weten we dus beter.'

Steekproefcontroles

Patrick R. had zelf wel een goede truc gevonden om zijn loon maandelijks wat op te krikken. Als technisch directeur vroeg hij zijn medewerkers om geld-lades van parkeermeters in Antwerpen apart te bewaren, zogezegd voor steekproefcontroles in opdracht van de stad Antwerpen.

Patrick R. liet het geld systematisch verdwijnen en dekde de diefstal ook toe in het computersysteem van zijn werkgever. Alleen al dit jaar zou hij op die manier een stordige 250.000 euro muntgeld in eigen zak

Alleen al dit jaar zou Patrick R.

250.000 euro muntgeld in eigen zak hebben gestoken

den muntstukken aan de bank overnamakte. Onderzoek moet verder uitwijzen hoe hij daar zo lang in geslaagd is. Het is niet uitgesloten dat hij hulp kreeg binnen de banksector.

Al maand in cel

Patrick R. werd vorige maand opgesloten in de gevangenis. Ook zijn echtgenote Elis H. werd uitgebreid ondervraagd, maar zij mocht nadien weer beschikken. Kris Luyckx, advocaat van Patrick R., zegt dat zijn cliënt nog geen verklaringen heeft afgelegd. 'Op mijn advies beroept hij zich op zijn zwijgrecht', zegt de raadsman. De politie liet intussen beslag leggen op de Maserati van Patrick R. Ook de webwinkel voor vrouwenmode van Elis H. werd op politiebevel gesloten. (nlm)